

שיא ריית יעקב

ביטאון

יצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ח' | גיליון שפ"ז | פרשת משפטים תש"פ

יציאת השבת	כניסת שבת	ביתר - ירושלים
18:48	16:55	ת"א - בני ברק
18:45	17:11	לונדון
18:40	17:06	ניו יורק
18:51	17:17	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

שבת מברכים אדר

ר"ח אדר:

ביום שלישי ורביעי הבעל"ט

המולד:

בליל שני בשעה 21:30, 101 חלקים

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" (כ"א, א). איתא ברש"י הק' 'ואלה מוסיף על הראשונים' - המצוות נחלקות לשנים, חוקים בלא טעם ומצוות שכליות. הנה על האדם מוטל לקיים כל המצוות ואף המובנות בשכל רק בגלל רצון ה', כי שני חסרונות יש במצוות שכליות. א' שלפעמים שכלו ישוחד שלא כדת תורה, והב' כי עצם הקיום הוא מחמת השכל ולא מחמת הבורא. וזהו 'מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני' הפרשה עוסקת בדינים המובנים בשכל האנושי, ומזהיר 'מה הראשונים מסיני' היינו המצוות שמתקיימות מחמת רצון ה', אף אלו מסיני' - לעשות מחמת רצון ה' ולא מחמת השכל.

כ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה ז"ע, שבת שקלים, משפטים, חשמ"ב

נל מצוותיך אמונה ודבקות!!!

ישקו העדרים

חלוק, כדאי בזיון וקצף, אשר מניח הוא חיי עולם אשר נטע בתוכו אל חי חלקו וצורו, ומבכר לראות את עצמו כאילו הבל העולם הגשמי הוא חזות הכל, וזה בעצמו פגם נורא ואיום בכל מטרת ותכלית הבריאה, שהיתה לראות את המלך הק' המסתתר בכל רגב אדמה ובכל שיח רענן.

אותה מסירות נפש של אהבה ויראה שיש ליהודי הכשר בעת שניגש אל קיום המצווה בקדושה ובטהרה, לבו מלא על גדותיו ברוממות ועמקות, הנה הוא מתקדש בקדושת בוראו יתברך, הנה הוא מתעלה, הוא וכל אשר לו בעת מילוי הרצון של מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, ומתמלא שמחה ונחת לקיים את המצוות, ומרגיש אשר "קרבת אלקים לי טוב", שמרגיש כל מיני עריבות נעימות ידידות זיו הארת השכינה הקדושה, כמו כן בדיק עליו לחוש, כאשר מדקדק בדקדוק הדין להציל עשוק מיד עושקו או לדון דיני גזילות וחבלות, בחלק הרביעי של הלכות התורה הקדושה, חושן המשפט אשר לאלקים, אצל אותו מזבח ה' של הקרבת הרצון ומסירת הנפש, תשים את הסנהדרין, אלו הם דיני ישראל הקדושים, אשר במסירות נפשם בעד התורה הקדושה יקיימו בשלימות את רצונו של מנהיג הבירה.

היסוד הקדוש הזה אשר נטע בנו רבינו הק' ז"ע, הוא המכוון ארחות חיינו, בידענו היטב, שאין דבר בעולם שאין בו קדושה ושלימות, אין הבדל בין מצוה למצוה, אין הפרש בין קיום רצון ה' יתברך זה, לבין קיום רצון ה' יתברך שונה, כי הכל לכבודו יתברך, שאמר ונעשה רצונו.

בנפש האדם המשכיל - הרי שכל העולם כולו היה למרמס, ואיש את רעהו חיים בלעו.

ברם, נשמות ישראל הקדושים, היודעים את רבונם, מבינים לאשורם של דברים, כי אין הבדל כלל בין הנחת תפילין בקדושה ובטהרה, לעשות את רצון קונם וחפץ צורם, לבין קיום אושיות המשפט ויסודות הדין, משום שאין עם הקדוש עושה זאת להנאתו וחפצו כגויי הארצות וכמשפחות האדמה, אלא גם את ההבנות האנושיות הפשוטות עושה למען שמו באהבה.

ואם תאמר, מה לנו אם עושה אדם משפטים ישרים וצדיקים מחמת שכלו הנבון בלבד, לאם עושה זאת מחמת הרצון העליון ברוך הוא? שאלה שאין בה ממש היא זאת. משום שכולנו מכירים בחמקמקותו של השכל האנושי המשוחד, היום הוא מסכים ליראת שמים ולחפץ המצוות הקדושות, ואף מביננו היטב, עד כי יוכל לפרסם דעת תורה על גפי מרומי קרת, ולעורר גם אחרים עמו, שיתאספו כולם לחלק ה' עמו ולחבל נחלתו לעשות רצונו של הקב"ה. אך אויה, כיון שעברו עליו משברים וגלים, ונסיונות של ממש הקיפו עליו יחד, מיד שכלו נעשה משועבד אל אותו רגש נכמר, וישנה את טעמו לדבר קשות נגד אותה קדושה שהיתה באמנה אתו זה מכבר. כי מי יסמוך על שכל אנושי. נמצא, שהמשען על קנה רצון בדמות השכל האנושי - לא יצלח בבוא עת נסיון וגם בזיון.

עוד רעה חולה מצויה באותה גישה נמבזה, כי כאשר הקרוץ מחומר פועל למעניתו, ואינו רואה בעולמו, כי אם אותה חמוריות מצומצמת וברת

הקדוש ברוך הוא נתן לנו את תורתו, כדי שנתקרב אליו יתברך, דוד המלך, עליו השלום, אומר בתהלותיו: 'כל מצוותיך אמונה', כל המצוות צריכות להביא אותך אל אמונה ברורה ומזוככת בהשם יתברך, לידע, להודיע ולהוודע כי הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, והכל שלו, וכל מה שאנו עושים בעולם הוא למען שמו באהבה.

בקיום התורה הקדושה, בזהירות במצוותיה, אנו מראים לדעת, כי אנו מאמינים שיש מושל בעולם, שהוא מכתוב מלמעלה את המעשה אשר נעשה, בכל קיום מצוה, אנו אומרים - אשר קדשנו במצוותיו וצונו, כי בהיותנו מקיימים את המצוות אנו דבקים בהשם יתברך, נותן התורה ומצווה המצוות, וכיון שאנו פועלים אותן בעולם המעשה אנו מתקדשים במצוותיו.

כל פעל ה' למענהו, כל מה שברא הקב"ה לא ברא אלא לכבודו, לשמו ולזכרו תאוות נפש, הגוף והנשמה, כח הרגש וכח החושב, כולם למענו נבראו, בגין דישתמודעין ליה, כדי שהאדם הגשמי, בעולם השפל הזה - יכיר וידע את בוראו. גם השכל שלנו הפשוט, בו אנו מבינים דברים בסיסיים ומקובלים בכל העולם, אינו בא סתם, אין דבר המובן מאליו אצל עבדי הבורא הנאמנים - הכל לכבודו, לשרתו ולקרוא בשמו תמיד.

בכל העולם כולו מקובל לחקוק חוקים ומשפטים, כך ציוה ה' אל השכל האנושי, שיצור לעצמו ולזולתו חברה מתוקנת, העושה דברים ישרים ותמימים, כי האלקים עשה את האדם ישר, לחיות חיים הוגנים, שלולא אותו חוק טבוע

דברות קודש

מנ"ק מוך אדמו"ר שליט"א

ליל שבת קודש פר' משפטים שבת שקלים תשע"ה

ונפשו חמדה להראות לכולי עלמא כוחו הממוני, ומה שסיפק בידו לעשות בהם. ויובן נמי בזה מה שארז"ל (בי"ב:) א"ר אבהו, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, במה תרום קרן ישראל? אמר לו: בכי תשא. רצ"ל, כיון שנתייסד ונבנה אז בית מקדשינו ותפארתינו מקום שכינת עוזו, רצה הקב"ה לאלפנו בתחילתו, שיסוד קיום השראת השכינה היא, כשכולם ישוו כאחד ולא יהיה ביניהם פירוד בנפשם ובמחשבתם, ולא יתגאו איש מעל רעהו. ובכך תרום קרנן של ישראל, וזהו נמי גופא דכפרה. אולם, הא תינח כל זאת, בעוה"ר, שאין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו, משא"כ כשנזכה במהרה בימינו לגאולה הקרובה, ותבנה בית המקדש על תילה, לא תהיה בין ישראל, לא קנאה ולא שנאה, ותהיה השם שלם וכסאו שלם, אז תהא עצם הבאת מחצית השקל שלימות הנתינה, כמו שקל שלם ממש, ואולי לזאת נתכוין הפייטן בפיוטו (מוסף לשבת שקלים) אור פניך עלינו אדון נשא, ושקל אשא בבית נכון ונשא. היינו, שמייחלים ומצפים אנו בכליון עיניים לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכל משכן קדשו, ושם תהא תיקון השלימות בכל הבריאה כולה.

שבת קודש הדין, היא נמי שבת מברכין חודש אדר, ומרגלא בפומיה דאמו"ר ז"ל להזכיר בכל שנה ושנה, את מה שמקובל מפי צדיקים, ד"אדר" נטר"י אני ד' רופאיך. שנוכה לרפואות וישועות ברו"ג מיזו הגדולה והרחבה. וכפי שהזכרנו כבר את דברי הבעל הטורים עה"פ (שמות טו, טו) כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאיך. וז"ל: רפאך. הפ"א רפוייה שרפואה בידי שמים באה בנחת בשופי, ושבידי אדם באה בקושי, ועל כן ורפא ירפא (להלן כא יט) דגוש, ע"כ. רצ"ל, שהרפואות שמרפא הקב"ה בכבודו ובעצמו, ולא ע"י שליח, עומדת לעד ולנצח נצחים. וא"כ לפי"ז יש נמי לומר הכא, דאמר הקב"ה (משפטים כג, כה) והסירותי מחלה מקרבך. ואמרינן בחז"ל (אבות ג, ה) רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו שנאמר (דברים ד) רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך, יכול אפילו תקפה עליו משנתו, תלמוד לומר (שם) ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך. הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו. רצ"ל, שהקב"ה ישב ויסיר מאתנו כל מחלה וצרה וצוקה, ועי"כ נזכה להגות בתורת ה' ובעבודת ה', בבריות גופא ונהורא מעליא, לאורך ימים ושנים טובים, עדי יקויים בנו במהרה, ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, בביאת משיח צדקינו וגואלינו, אמן.

ומשמע משה אלה הדברים, נתרצה ונתפייס מדברי הקב"ה, כיון שמובטח לו מאת ה', שבנ"י לא יהיו כצאן אשר אין להם רועה מסור ונאמן.

אמנם, שומה עלינו להבין, אלמה דייקא נרמזה לו זאת בפרשת מחצית השקל. דהנה מצינו בחז"ל (ילקוט שמעוני תרומה רמז שסה) וז"ל: ובשעה שאמר ונתנו איש כפר נפשו, אמר משה מי יוכל ליתן פדיון נפשו (תהילים מט, ח, ט) אח לא פדה יפדה איש ויקר פדיון נפשו. אמר לו הקדוש ברוך הוא, לא כשאתה סבור, אלא זה יתנו - כזה יתנו. ואיתא בפסיקתא רבתי (פסיקא טז ד"ה קרבני לחמי) א"ר מאיר, כמין מטבע אש הוציא הקדוש ברוך הוא מתחת כסא הכבוד והראהו למשה, ואמר לו זה יתנו - כזה יתנו, ע"כ. הרי, שבטובו ובחסדו הגדול רמז לו הקב"ה למשה, שכאשר חלילה ישל אדם בשוגג בדבר עבירה, יוכל להתכפר ע"י הבאת מחצית השקל, כדכתיב (שמות ל, טו) העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ה', לכפר על נפשותיכם. ופי' רש"י, שעל הקרבנות הבאים לכפר נאמר זאת. וכמו שהאש הוא דבר רוחני ואין בו שום ממשות גשמי, כמו"כ כוחו של משה רבינו תעמוד לעד, אפילו לאחר מיתתו. כדאיתא בתיקוני זוהר (קיד ע"א) אפתשטותא דמשה בכל דרא ודרא. רצ"ל, שבכל דור ודור חי וקיים אור ניצוצו של משה רבינו מהימנא, הזוקף ראשו של ישראל לטובה ולברכה.

ומצינו נמי שצוה ה' בזאת, העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט. לרמוז, שכולם יהיו שוים בנתינת מחצית השקל, כדאיתא כאן באלשיך הק' וז"ל: ואחרי הודיע היותנו ערבים זה לזה על אחדות הנפשות, ושהכופר על בחינת הנפש, אמר העשיר לא ירבה וכו', ע"כ. הרי, שהבורא ית"ש חפץ בשויון נפש כל חי, ושלא יתגאו ויתרברבו זה על זה, כי זהו כבודן של בני אל חי, ודרך של תלמידי אברהם אבינו ע"ה. משא"כ בשאר אומות העולם, עוזה כמות רצונם, להתייהר איש מעל רעהו ולהתגאות בממונם ובעושרם לרעתם. ובהו יובן מה שאמרו חז"ל (מגילה יג) אמר ריש לקיש גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. היינו, ע"כ קרינן פרשת שקלים לפני פורים, כי רצה הקב"ה ללמד סגוריא על בני ישראל, ולהראות קבל עם ועדה, גודל ההבדל בין ישראל לעמים, שבני ישראל על אף היות ביניהם נגידיים ושועי ארץ, מ"מ, כשצוה ה' לתת מחצית השקל לכפרת פשע על ישראל, כולם שוין כאחד, ואין אדם מתגאה כלל על חבירו בממונו, אולם, באומות העמים מצינו, שכשיש לו לאיזה עשיר מבניהם מומן הרבה, מתגאה הוא על חבירו

איתא במדרש (תנחומא כי תשא סימן ג) אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבש"ע, משאני מת אין אני נזכר? א"ל הקדוש ברוך הוא, חיך, כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשו, כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני, כאילו את עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשו, מנין, ממה שקראו בענין, וידבר ה' אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל, שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא, ע"כ. ולכאורה דברי משה רבינו הנזכ"ל מעוררים בלב כל משכיל מילי דתמיהא, וכי זה משה האיש שהעיד עליו הקב"ה (במדבר יג, ג) והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה, תישמע מפיו כדברים האלה? ובנוסף ע"כ, מצינו בדברי הרמב"ן שהפליג למאוד בשבחו שם, וז"ל: וטעם והאיש משה ענו מאד - להגיד כי השם קנא לו בעבור ענותנותו, כי הוא לא יענה על ריב לעולם אף אם ידע. ור"א [אבן העזר] מפרש ואמר כי הוא לא היה מבקש גדולה על שום אדם, ולא יתגאה במעלתו כלל אף כי על אחיו, והם חוטאים שמדברים עליו חנם, ע"כ. הרי, שמושה רבינו היה סמל ודמות לענוה ושפלות, וא"כ איך עלה בלבו לומר, משמת אין אני נזכר, דמשמע שהתאוה משה רבינו לבל ישכחוהו ויכבדו וזכרונו לעד? אתמהא? ועוד צ"ל, במה נתרצה משה רבינו מדברי הקב"ה שיהיו ישראל קורין בכל שנה פרשת שקלים?

ובחמלת ה' עלינו יש לומר, שהרי משה רבינו היה רבינו מהימנא לישראל, וכל ימיו אשר חי, היה חטיבה אחת של מסירות נפש ממש עבור כלל ישראל, ופסגת מסירותו מצינו אין שאמר להקב"ה אחרי חטא העגל (שמות לב, לב) ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין, מחני נא מספרך אשר כתבת. וביאר הספורנו שם, הן תרצה לשאת חטאתם והן שלא תרצה לשאת, מחה את הזכויות שלי מספרך ושים לחשבונם, כדי שיוכו לסליחה: הרי, על אף שישראל חטאו בעשיית העגל עד שכפרו בהשי"ת, אעפ"כ מסר נפשו עבור כבודן ועתידין של ישראל, שלא ימחו מתחת כנפי השכינה. וכשארז"ל (ברכות לב, עה"פ) שמות לב, יא) ויחל משה את פני ה' אלהיו. אמר רבי אלעזר: מלמד שעמד משה בתפלה לפני הקדוש ברוך הוא עד שהחלהו. הרי, שמושה רבינו מסר נפשו למעלה מהשגת אנוש עבור בני ישראל. וע"כ, טען משה להקב"ה, משמת אין אני נזכר, רצ"ל, שבבוא עת פרידתי מן העולם, בל יהא לצאן מרעיתו מנהיג שידע למסור עצמו עבור כלל ישראל, ולזקוף ראשו בכל נפשו, ע"כ, ענהו הקב"ה שבכל עת שיהיו בני קורין פרשת שקלים, כאילו אתה עומד שם וזוקף ראשי בני ישראל, ואל תירא ואל תחת,

אור זרוע לצדיק

הרה"ק רבי ישראל אלתר זצ"ל

ה'בית ישראל' מגור

ב' אדר תשל"ז

בשנת תש"י. שנתיים לאחר הסתלקות כ"ק מרן האמרי אמת זצוק"ל. בחורים צעירים מסתובבים ברחובות, מתחברים לאידיאלים שונים, שריח הציונות מכה בהם.

רחוב יוסף בן מתתיהו בירושלים. רבינו עומד בחלון משקיף על פני נקודה עלומה. נראה ואינו רואה. בחור צעיר, רק בן 15 עובר מתחת לבית. בליבו תהייה: הוא נסחף לאחרונה אחרי חברים בחזיונות שווא ומדוחים בו להתחבר לציונות של אותם הימים. הוא מרגיש מעט אשמה: הוריו חסידים למופת והוא נמשך כך אחר ההבל ועולם התוהו!?

זמן רב לא היה לו להרהר אודות מצבו העגום, כשלתע נשמעה הקריאה, מעין בת קול ממרומי הקומה השנייה: "והימים הראשונים יפלו, מאי דהווה הווה מכאן ואילך חושבנא". מאי דהווה הווה.

"באותו רגע הפיח רבינו בבחור הצעיר הזה נשמה חדשה, השיק לעולם בריה חדשה, יצר ועשה ובלל כמו ידיו יציר כפיו של הקב"ה".

אם תימצי לומר, זו הייתה סיסמת חיו: מה שהיה היה, העיקר מכאן ואילך. ובלשונו הטהור: "פון היינט אהן". מהיום.

במעמד ה'שלושים' להסתלקותו, כשהונחה אבן הפינה לבית המדרש 'בית ישראל' בישיבת חידושי הר"ם בתל אביב, נשא אחיו כ"ק מרן הפני מנחם מילות הספד. בין הדברים הזכיר את צוואתו של אביהם כ"ק מרן האמרי אמת: "וכאשר פנים חדשות בא הנני מוסר את ההנהגה לבני מר ישראל". והתעכב הפני מנחם על פשר המילות 'פנים חדשות'.

וביאר בקודשו כי הכוונה לשארית הפליטה, האודים העשנים ששרדו מכבשני המוות, כמו שאמרו חז"ל (ב"ק צו, ב): "לבינתא ועבדיה עפרא... הדר ועביד ליה לבינתא - פנים חדשות באו לכאן". הרי שאפר הכבשנים הם בגדר פנים חדשות.

הוא היה ה"פנים חדשות" שהותיר הקב"ה לפליטה, לעמוד לימין עם אביון בשעה קשה וגורלית זו, והיה הוא שליח ההשגחה העליונה לקומם עדת גור מחדש, על יסודות העבר.

כאשר באו ראשוני השרידים מן

המחנות שנתרו בין החיים, קרא להם בשפה הפולנית: "פיניאדנזע נימא - זאנק יעסט". הכסף איננו אבל הסימן נשאר. היה זה משל שהיה שגור על לשונו על אותו ערל שהטמין ממון במעמקי היער וצייר סימן לאות, בחזרו למקום גילה את הסימן אבל הכסף נעלם. כך היה הרבי מפיח חיות בעצמות היבשות: הסימן נשאר.

אביך מת, אמר לפליטים ולשרידים, אבל אלוקיו קיים.

בוקרו של חג השבועות. זה עתה סיימו אקדמות ותפילת המוספין. והגבאי ממהר לסמן לזוכים להיקרא אל הקודש פנימה לקידושא רבא, שייכנסו אל חדר השלום שטוב. אורחים מחוצה לארץ שהגיעו לכבוד החג מוזמנים להיכנס, לצד רבנים ונכדים של בעל ההילולא, כ"ק מרן האמרי אמת זצוק"ל.

בגור אולי לא נהגו לקרוא בציבור את מגילת רות אבל רבינו, מתעכב בדבריו על דברי רות לנעמי בהיכנסה תחת האומה הישראלית: "ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלמה מעם ה' אלוקי ישראל". הוא מדייק את כפילות הכתוב, וכך הוא מפרש: ישלם ה' פעלך - על העבר, ותהי משכורתך שלימה - על העתיד.

ואז הוא מספר את אחת העובדות שהיו חביבות עליו ביותר ורבים מבני אותו הדור שמעוהו ממנו פעם ופעמיים, כשהוא מוסיף כדרכו: "עס איז א חסידישע מעשה, און חסידישע מעשיות צריכים בדיקה". זהו סיפור חסידי וכל סיפור חסידי טעון בדיקה. כאומר, יהיו הפרטים מה שיהיו, העיקר המסר שלו.

חיים דוד דוקטור נולד בז'לושין הפולנית להוריו, משפחת ברנהרד, שהיו קרובים לשיטת ההשכלה. הוא שימש כרופא של מלך פרוסיה, מלך פולין ואצילי הממלכה.

הוא השתייך לחוג היהודים המתבוללים, אשר ייסדו בתי ספר שבהם למדו בפולנית. את חייו חי כמתבולל, "כמעט גוי", כלשונו של רבינו. במהלך השנים הוכר כרופא מומחה ושימש תכופות כרופא המחוז שעל פיו יישק כל דבר.

בערוב ימיו לעת זקנותו שב בתשובה

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

שלימה לצור קונו. הרה"ק רבי דוד מלעלוב החזיק עצמו כתלמידו הקרוב ואף החסידים הרבה הסתובבו במחיצתו ורבים ראו בו איש מופת וקדוש והעניקו לו קוויטל'ך והזכירו עצמם לפניו לטובה ולברכה.

רבים מגדולי דורו כיבדוהו והוקירוהו והיו משחרים לפתחו: הרבי מלובלין, המגיד מקוז'ניץ, היהודי הקדוש מפשסיחא, הרבי ר' בונים, הרבי מקאצק, התפארת שלמה מראדומסק, רבי מרדכי יוסף מאיז'ביצא ועוד מגדולי דורם.

בשנותיו האחרונות עבר רבי חיים דוד להתגורר בפיוטרקוב. בסמוך, בעיר ראדומסק הנהיג ה'תפארת שלמה' נשיאותו ברמים. בחוליו האחרון של הד"ר עת הכביד עליו חוליו נסע הרבי מראדומסק לבקר את רעהו החולה. היה זה ביום כ' בשבט תרי"ח. וכששני מאורי הדור נפגשים באים עמם חסידים רבים. המפגש ביניהם היה שמיימי וחסידים העבירו ברטט את הרגעים לדורות הבאים.

משהתיישב הרבי מראדומסק על כסאו התיר לעצמו הד"ר להיאנח, אנחה המשברת גופו של אדם. כסבור היה הרבי מראדומסק שמא נאנח רעהו הגדול על עברו הרחוק וקרא לפניו את הפסוק הנאמר גבי נזיר "והימים הראשונים יפלו", כאומר, העבירות הללו לא ייחשבו ונמחקו.

נזדעק הרופא ונענה: "חלילה, איני מוותר על העבירה הקטנה ביותר שלי". אם אמרו חז"ל הסביר הדוקטור, כי בתשובה מאהבה זדונות נהפכים לזכויות, הרי שכל חטא ועוון עבורי כזכויות וכי אוותר או איאנח עליהם?

ואלו היו דבריו האחרונים ומיד אחר כך שבק חיים לכל חי, סיים רבינו את המעשה ונפנה ללמוד שוב את הכתוב: "ישלם השם פעלך - על העבירות שעשה ונהפכו לזכויות. ותהי משכורתך שלימה - על המצוות שלעתיד".

ורבינו עדיין אינו מרפה: רק תשובה שכזו עם קבלה לעתיד היא התשובה הראויה. אז מ'נעמט זיך אינטער, אם מקבלים על עצמם מחדש, זו היא תשובה, ואז יכולים גם להיהפך לרבי גדול ולקרוא קוויטל'ך. כוחה של קבלה לעתיד.

הננו להודיע בזאת לכל קהל אנ"ש ידידינו ואוהדינו הי"ו, כי מיד לאחר תפלת שחרית ביום הפורים הבעל"ט ולברכה תתקיים סיום מסכתא רבתי ברוב עם במעמד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ובצוותא חדא עם כל קהל אנ"ש המסיימים שיחו כל האברכים שקיבלו ע"ע לימוד המסכתא מתבקשים להרשם בהקדם אצל המשב"ק הרב משה ווייס הי"ו בני החבורות ישי"ק והישי"ג מתבקשים להרשם אצל ראשי החבורות

לאור תקנת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ללמוד מסכתא מגילה ולסיימה ביום הפורים

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

פארק שבאו להשתתף בתפילות ובשולחנות הטהורים.

ביום שני פר' משפטים, ביקר כ"ק מרן רבינו שליט"א אצל כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר ארה"ב שליט"א.

ביום שלישי פר' משפטים, ביקר כ"ק מרן רבינו שליט"א אצל כ"ק מרן אדמו"ר מווערדאן שליט"א, מזקני אדמו"רים לבית נדבורנא.

שליט"א לביקור אצל כ"ק אדמו"ר מסאטמער שליט"א במונרו. שתו לחיים ושוחחו שעה ארוכה ביחידת.

ביום חמישי פר' יתרו, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת נישואי נכד ידידנו הנגיד הרה"ח אברהם פישמאן הי"ו, בן לחתנו הר"ר לוי יצחק דרוי הי"ו.

שבת קודש עבר בהתעלות מיוחדת עבור רבים מתושבי בורו

כובד רבינו שליט"א בברכה אחריתא ורקד עם החתן והמחותנים.

ביום רביעי פר' יתרו, ביקר כ"ק מרן רבינו שליט"א אצל אדמו"ר מדאומברווא הרה"צ נפתלי רובין שליט"א.

לאחמ"כ הגיע כ"ק אדמו"ר מנאסאד שליט"א לביקר בק"פ אצל כ"ק מרן רבינו שליט"א.

בהמשך היום, הגיע כ"ק מרן רבינו

ביום חמישי פר' בשלה, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לחתן אהרן בן ציון נ"ו, בן הרה"ח נפתלי צבי הולצר הי"ו בן הרה"ח ישעי' הי"ו ידידו ושכינו הקרוב של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע מימי נעוריו. במהלך הש"ב העלה ר' ישעי' מזכרוננו סיפורי הוד מקדושתו ומסירות נפשו של כ"ק מרן אדמו"ר זצ"ל וממה שענינו ראו בהיותו בבית הוריו. לאחר ברה"מ

עם התקרב יומא דהילולא קדישא של אבינו רועינו ותפארתינו כ"ק מרן אדונינו מורינו ורבינו הקוה"ט זצוקללה"ה נערכים בס"ד במערכת המכון להו"ל בס"ד מספר ספרים מתורתו של בעל ההילולא למען יהיו שפתותיו דובכות בקבר ולנחת רוח לנשמתו הטהורה.

בתרומת 100 ש"ח לחודש תוכלו לקבל את הספרים החדשים ואף להשלים את כל הספרים שיו"ל ע"י המכון

בתרומת 180 ש"ח לחודש, תזכו גם ששמכם יעלה בקודש בספר הקדוש "באר יעקב" לזכות לכם ולב"ב ולהתקשרות אמיתית לכ"ק מרן רבינו זצוקללה"ה

זכותו הגדולה של רבינו הקדוש תגן בעיניכם ובעד בתיכם להיוושע בכל מילי דמיטב.

בגרכה הנחלת המכון

ניתן להתקשר למשרדי המכון בטל': 03-6776952 או באימייל: gmail.com@6776952

מזל"א טבא וגדיא יאה

מעזומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח משה רוט הי"ו לרגל שמחת נישואי הנכד

הרה"ג שבתאי שעפסיל ווייס שליט"א לרגל שמחת אירוסים הנכד

הרה"ח אהרן זולם הי"ו לרגל שמחת הבר מצווה לנכד

הרה"ח משולם זושא עקשטיין הי"ו לרגל שמחת הבר מצווה לנכד

הרה"ח נפתלי אברהם הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח יוחנן ערנטל הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת

הרה"ח שמואל אהרן ווייס הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבן

הרה"ח צבי רובינשטיין הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבן

הרה"ג שלמה הורוביץ שליט"א לרגל שמחת אירוסים הבת

הרה"ח צבי יעקב פרידמן הי"ו לרגל שמחת אירוסים הבת

הרה"ח זכריה דוד זולם הי"ו לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

הרה"ג ראובן שלמה שפירא שליט"א לרגל שמחת הבר מצווה לבנו

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

כעתירת

קהל עדת חסדי נדבורנה ביתר

תזכורת:

לקראת יומא דהילולא קדישא של כ"ק אבינו רועינו רבינו הקוה"ט זי"ע, הננו להזכיר לכל אלו שקיבלו על עצמם לרמוד מסכת לטו"ג הטהורה לסיימה עד יומא דהילולא ובכך נסיים את כל הש"ס בהאי יומא רבא שתתקיים בעזה השי"ת בשוה"ט של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ואין מזרזין אלא למזרזין

לעילוי נשמת

הרה"ק ארון לייב מפרמישלאן זיע"א נלב"ע ב' אדר א' תקע"ג ת.נ.צ.ב.ה

נדבת החפץ בעילום שמו

מח מדרש הניח לתורה ולחיים
שער התפילה
דחסידי נדבורנה ביתר
בנישואות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עולו והתכנשו בהילולא

הננו להודיע לכל אנ"ש ידידנו, אוהדינו ומתפללי בית מדרשינו הי"ו, שבעה"ת ביום השב"ק פר' תרומה אחר התפילה יתקיים **קידושא רבא**

לרגל יומא דהילולא רבא של אבינו רועינו, עטרת ראשינו, נזר תפארתינו, **כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה בעל "באר יעקב" זיע"א**

כל המעוניין להשתתף בהוצאות הקידושא רבא לטובת נשמתו שיפנה לגבאי הר"ר אברהם אהרן גרשטנקורן הי"ו פלאפון: 052-7162502

רח' צדקה 3 גבעתי א' ביתר עילית | טל': 02-6334468 | פקס: 02-6334467